

ה"ט 54152/04/23 - סיגל אליהו נגד הודיה שמע

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 54152-04-23 סיגל אליהו נ' הודיה שמע

בפני	כבוד השופטת סיגלית מצא
המבקשת:	סיגל אליהו
נגד	
המשיבה:	הודיה שמע

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק למניעת הטרדה מאיימת").
2. המבקשת עובדת כסייעת במועדונית בשם "פרפרים" הפועלת בטירת הכרמל. מדובר במועדונית הפועלת בפיקוח של מחלקת הרווחה ומשמשת מסגרת תומכת לילדים בסיכון ממשפחות קשות יום.
3. בנה של המשיבה שהה במועדונית בשנתיים האחרונות.
4. לטענת המבקשת בבקשתה, דיווחה לפני כחודשיים לעובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה, כי בנה של המשיבה יורד מההסעה והולך ברגל למועדונית ללא ליווי מבוגר. עוד טוענת המבקשת, כי משנודע למשיבה על הדיווח התעורר כעסה, באה למועדונית, התעמתה עם המבקשת, תקפה אותה בצעקות ודחפה את מכשיר הטלפון שלה באגרסיביות אל תוך פני המבקשת.
5. לאחר דברים אלה הוציאה המשיבה את בנה מהמועדונית.
6. עוד בעקבות דברים אלה, טוענת המבקשת, נערך בירור בפני מנכ"ל העירייה, אשר ראה בחומרה את התנהגות המשיבה והסביר למבקשת כי מדובר במשפחות הרוסות ולכן אין להתפלא על כך. עוד הוחלט להוציא הודעה לכלל ההורים לפיה במידה ויש בעיה עם אנשי הצוות, יש לפנות ישירות לעובדת הסוציאלית.
7. המבקשת מוסיפה כי ביום 20.4.2023 נכנסה למכולת השכונתית, שם שהתה אותה עת המשיבה. המשיבה החלה לצעוק עליה ולהשמיצה בפני הרבים, "תוך שהיא פותחת את עיניה וצועקת אל תוך פניה (ויוצא לה קצף מהפה: 'את בחורה אלימה! אסור לך לעבוד עם ילדים במועדונית שלנו יש אלימות כלפי ילדים'". עוד טוענת המבקשת כי כשהחלה לצאת מהמכולת רצה לעברה המשיבה, דחפה אותה וצעקה "תלכי מפה, את לא צריכה לקנות פה כלום".
8. ביום 30.4.2023 הגישה המבקשת את הבקשה המונחת בפניי.

9. בו ביום ניתן צו במעמד צד אחד, והבקשה נקבעה לדין במעמד הצדדים ליום 3.5.2023.

10. לישיבת היום התייצבה המשיבה. לטענת המשיבה, ביקשה לשוחח עם המבקשת לאחר שבנה אמר לה שהמבקשת צעקה עליו. לדבריה, המבקשת החלה לצעוק עליה. או אז החלה המשיבה לצלם את המבקשת. לאחר מכן הגישה תלונה במשטרה ושלחה את הסרטון שצילמה בקבוצת ההורים.

אשר לאירוע השני טענה המשיבה כי רק היא והמשיבה היו בחנות המכולת (מלבד הקופאית), וכי אכן אמרה למבקשת שהיא אלימה ולא צריכה לעבוד עם ילדים (ע' 8, ש' 34-33).

המשיבה הכחישה כי דחפה את המבקשת או כי היא עוקבת אחריה.

11. המבקשת והמשיבה נחקרו, כך גם מנהלת המועדונית, וב"כ הצדדים סיכמו טענותיהם.

דין והכרעה

12. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

13. בבר"ע 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק ותכליותיו ואת הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו וקבע כדלקמן:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

(לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011))

14. בע"א (מרכז) 26728-07-18 שאול סטנילב אמסטרדםסקי נ' מיכל גולן גרינברג (25.7.2018) עמד בית המשפט על התנאים למתן צו לפי החוק כדלקמן:

"החוק מונה למעשה שני יסודות אשר בהתקיימותם קמה העילה למתן צו למניעת

הטרדה מאיימת: היסוד הראשון - דורש כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפי המבקש; ואילו היסוד השני - דורש כי הנסיבות אכן תומכות ומבססות המסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים לפגוע בשלוות חייו, פרטיותו, חירותו או גופו של מבקש הבקשה בעתיד (ר' בר"ע (מחוזי-ים) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.2004) בפס' 20).

(לעניין זה ראו גם פסק הדין בע"א (חי') 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (15.1.2019))

15. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

16. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישורים (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו.

ומכאן לעניינו.

17. לאחר ששמעתי את עדות המבקשת והמשיבה, שקלתי את טענות באי כוחן, את הוראות החוק ואת כלל נסיבות העניין, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

18. החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד למנוע, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם משום איום או פגיעה בשגרת חייו של המבקש. בשים לב ללשונו הרחבה של החוק ולנגישותו (היעדר הגבלה של סמכות מקומית, היעדר אגרה וכו'), ולעניין זה ראו: הט (ת"א) 33675-06-17 משה אברמצ'יב נ' ירון דלבריאן (18.6.2017)), מחד גיסא, ונפקות מתן הצו מבחינת הפגיעה בזכויות יסוד של המשיב, מאידך גיסא, יש להגביל את מתן הצו רק למקרים בהם הונחה דעתו של בית המשפט כי המבקש הטריד את המשיב באופן וכי הוא עשוי לחזור ולעשות כן בעתיד. בעניינו, לא שוכנעתי כי כך הדבר.

19. מבין גרסאות הצדדים, אני מעדיפה את גרסת המשיבה באשר לחילופי הדברים בין הצדדים במועדונית לפני כחודשיים. מכל מקום, מדובר באירוע שאירע לפני כחודשיים, המבקשת לא מצאה לנכון להגיש אחריו בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת ובוודאי שאין הוא מגבש עילה למתן צו כאמור היום, לאחר שחלפו חודשיים, לאחר שהאירוע לא שנה (למעט המפגש במכולת אליו אתיחס להלן) ולאחר שהמבקשת הוציאה את בנה מהמועדונית.

עוד אציין כי לא התרשמתי כי המשיבה אלימה, כי דחפה את המבקשת או כי צפויה למבקשת סכנה כלשהי ממנה. התרשמתי כי המשיבה מצויה במצוקה אמיתית ועדותה הייתה מהימנה עלי. המשיבה הודתה כי צילמה את המבקשת לאחר שהמבקשת החלה לצעוק עליה. עוד הודתה כי שלחה את הסרטון בקבוצת ההורים (עניין שלא הוזכר על-ידי המבקשת). בסרטון שהציגה המבקשת ניתן לשמוע את המבקשת צועקת באופן בלתי מרוסן ומכנה את המשיבה בכינוי גנאי. הסרטון מחזק את גרסת המשיבה ותואם את עדותה.

20. אשר למפגש במכולת לפני כשבוע, הודתה המשיבה כי אמרה למבקשת כי היא אלימה ואסור לה לעבוד עם ילדים, אולם הכחישה כי דחפה אותה או עשתה דבר מעבר לדברים שאמרה. עדותה של המשיבה הייתה מהימנה עלי. הדברים שאמרה המבקשת למשיבה בעת מפגשן במכולת אמנם אינם נעימים, אולם אינם עולים כדי איום או מגבשים חשש לאיום עתידי.

21. מורם מהאמור עד כה כי הבקשה נדחת והצו שניתן ביום 1.5.2023 מבוטל.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ב אייר תשפ"ג, 03 מאי 2023, בהעדר הצדדים.